

Alte Drucke

**CONCIONES || IN EVANGELIA || ET EPISTOLAS, QVAE IN ||
PRAECIPVIS ET ALIIS TOTIVS || anni festis diebus populo
in Ecclesia proponi || solent, è ...**

Prielee, Gilles vanden

Parisiis, 1566

IN FERIIS PURIFICATIONIS B. MARIAE, EPISTOLA.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150282

est. 1. Corint. 6. Sancti mundum iudicabunt.

3 Magna consolatio & promissio. Qui propter Euangelium Christi carnalia reliquerit, spiritalia bona recipiet, quae sunt, ut centenarius numerus exiguo numero collatus. Oculis non vidit, nec auris audiuit quae preparauit Deus diligentibus se. 1. Cor. 2. Isa. 64. Et momentanea leuitas afflictionis nostrae, supra modum pondus gloriae parit. 2. Corint. 4.

IN FERIIS PURIFICATIONIS

B. MARIAE, EPISTOLA.

Hæc dicit dominus Deus: Ecce ego mitto angelum meum, &c. Finis Epist. Et sicut anni antiqui. Malach. 3

IN hoc vaticinio Propheta Malachias præsertim quatuor facit, quæ plurimum faciunt ad fidei nostræ certitudinem. Primum, quando & quò venturus esset Messias, cum dicit, *Ecce dicit dominus: Ecce ego mittam angelum meum, & preparabit viam meam ante, &c.* E quibus verbis innuitur, tum statim venturum Messiam, quando venisset angelus domini Messiae præcursor. At Iohannes Baptista is angelus & præcursor (vt vt obganniant Iudæi) verè fuit, & nemo alius præter eum, vt satis constat ex verbis angeli ad Zachariam, Lucæ 1. & proprio etiam ipsius Iohannis testimonio, Iohan. 1. Nam hic missus erat à Deo, vt præpararet viam domini, pararetque domino plebem perfectam. Item Mat. 11. Marc. 9. dicitur Iohannes angelus seu nuntius Dei, ob angelicam & doctrinam & conuersationem.

Tempus venturi messiae post aduentum præcursoris.

Marc. 1. Luc. 3. Iohannes cur angelus Dei dictus.

Verum dominus noster Iesus statim Iohannem sequutus est, idque & in cōceptione, & in natiuitate, & in præsentatione, nam cōceptus natus ac præsentatus sexto mense fuit post illius conceptionem, natiuitatem & præsentationem, & in prædicatione secutus est & in morte: quod & ipse Iohannes apertissime testatus est, dū sic de Iesu dixit, Hic est de quo dicebam: Post me venit vir qui me antecessit, quia prior me erat, Ioan. 1. Consequitur itaque hinc, Iesum illum nostrum verè & fuisse & esse dominatorem dominum seu Messiam, quemadmodum sanè & à Io-

hane pro Messia & agnitus est, & deprædicatus.
Messias quò Sed quònam statim venire debebat Messias? Ad tem-
venire de- plum sanctum suum, inquit, Hoc verò & in domino Ie-
beat ostendi su completum verè est, uti hodiernum Euangelium testabi-
tur. tur. Nam 40. die à natiuitate sua ad templum domini
 in Ierusalem à parentibus delatus est, ibique domino
 presentatus, ne dicam interim de aliis temporibus, qui-
 bus ipsemet templum adiit, ibique docuit quotidie fe-
 rè. Consequitur igitur etiam hinc Iesum nostrum verè
 Messiam esse.

*Messias qua-
 lis futurus
 sit vaticina-
 tur.*

*Messiam
 deum & ho-
 minem fore
 colligitur.
 Messias do-
 minator est.*

*Messias an-
 gelus testa-
 menti est.*

2. Secundò vaticinatur qualis Messias esset futurus: &
 ait illum fore dominatorem, & angelum testamèti. Vn-
 de nimirum clarè colligitur, Messiam & Deum & homi-
 nem fore. Nam dominatorè esse, diuinitatis est: angelum
 verò testamèti, humanitatis. At talis dominus Iesus verè
 fuit, verus nimirum Deus, & verus homo: uti scriptura
 passim testatur, & ex Simeonis etiam elogio apertissimè
 cõstabit Dominator quidem est, quia dominus est om-
 nium, habens potestatem omnem & in cælo & in terra:
 iudex viuorum & mortuorum: splendor paternæ gloriæ:
 expressa imago substantiæ Dei, moderans omnia verbo
 potentiæ suæ, Act. 10. Matth. 11. & 28. Iohann. 5. Hebr. 1.
 Angelus verò testamenti est, quia è cælo à patre in ter-
 ras per assumptam humanitatem est missus: reconcilia-
 torque & mediator factus est Dei & hominũ, pacificans
 per suum sanguinẽ & quæ in cælis, & quæ in terris sunt,
 Iohan. 5. 1. Timot. 2. Ephes. 2. Iam itaque certissimi sumus,
 nostrum Christum verum Messiam esse, verèque esse
 Deum & hominem, nouisque testamenti in sanguine
 suo reconciliatorem, Hebr. 9. Frustraque Iudæos alium
 expectare.

3. Caterum quodd ad tertium pertinet, à quibus videli-
 cet agnoscendus esset Messias, aperitur, quum ad hunc
 modum dominus inquit: *Ecce veniet, dicit dominus exerci-
 tũ, & quis poterit cogitare diem aduentus eius?* Ex quibus ver-
 bis clarè colligitur Messiam à paucissimis cognoscendũ
 fore, & perpauçissimos temporis aduentus eius habitu-
 ros rationem. Hoc ipsum certè & in nostro Christo quã
 euidèntissimè euenit. Priusquam enim is venisset & ap-
 paruisse, optabant omnes accelerari Messiæ aduentum,

at vbi apparuisset iam & doctrina & miraculis & con- *buere ratio-*
 uersatione, tum cœpit ilico contemni, haberi odio, pro- *nem.*
 sciendi: nec quietum est, donec actus esset in crucem a-
 deo vt verè dixerit Simeon, positum eum esse & in rui-
 nam & in resurrectionem mortuorum in Israël, Luc. 2.
 Idem testatur hodiernum Euangelium. Nam infans in-
 ductus in templum Ierolymis, à nemine ferè ibi a-
 gnitus est, nisi à Simeone sene, & Hanna vidua imò cla-
 rus etiam iam doctrina & miraculis, vt dictū est, à pau-
 cissimis tamen pro Messia est habitus. Vnde & Iohan.
 ait cap. primo: In mundo erat, & mundus per ipsum fa-
 ctus est, & mundus eum non cognouit. In propria ven-
 nit, & sui eum non receperunt. Relucet ergo & hic verè
 Messiam esse Iesum nostrum.

4. Quartò ostēditur quid factururus esset Messias. Nam
 dominus inquit: *Et quis stabit ad videndum eum? Ipse enim*
quasi ignis constans, & quasi herba sollonum, & sedebit constans
at: emūdans argentum, & purgabit filios Levi, & colabit eos qua-
si aurū, argentūque, & sacrificabunt domino in iustitia, & pla-
cebit domino sacrificium Iuda & Ierusalem, sicut in diebus anti-
quas. His verbis describit Messia opus seu officiū, quod
 nimirū omnes immūdos ac peccatores purgaturus iu-
 stificaturusque esset, atq; factururus eos filios Levi seu Sa-
 cerdotes, quod possent offerre spirituales hostias, puta sa-
 crificia iustitiæ, laudis, gratiarū actionis, Psal. 49. totius
 corporis, Rom. 12. & misericordiæ, Philip. 4. Cordis cō-
 triti & spiritus contribulati, &c. Psal. 50. Quā efficaci-
 ter dominus Iesus huiusmodi officiū executus sit, satis
 copiosè testantur libri noui testamenti: sed breuissimè
 simul ac luculentissimè Ioannes Euangelista id testa-
 tur, sic inquit: Iesus Christus est testis fidelis, primo-
 genitus mortuorum, & princeps regum terræ: qui di-
 lexit & lauit nos à peccatis nostris per sanguinem suū,
 fecitque nos reges & sacerdotes Deo ac patri suo, Apo-
 calypsis primo.

Ex præmissis verbis etiam datur intelligi, Messia cul-
 tum Dei, hoc est, doctrinam, sacrificia, & vitæ innocen-
 tiam repurgaturū, restitutorūque. Is nanque cum ve-
 nisset in mundum, sanctā legem Dei, à traditionū hu-
 manarum fece vtiq; verè purgauit. Is quoque verū sa-
 cia, legē, vi-

*Officiū
Messia.*

*Officiū
mandato-
rum.*

*Messias re-
purgaturus
restitutorū-
que doctri-
nam, sacrifi-*

teque in oē.
tiam predi-
citur.

*Nostarum
partium est
Christo no-
stro offerre
spirituales
hostias, nec
non cum in-
finitie tum
gratitudinis
sacrificia.*

crificandi modum, ab omni repurgatum hypocriti, ac spiritu & veritate constantē, nobis tradidit. is denique vera innocentia semetipsum nobis proposuit exemplum, adeoque & impios per sanguinis sui purgationem vera innocentia ac iustitia donauit. Et sanē per hunc vnū placent sacrificia nostra, cuiusque Deo, alioqui per se immunda & imperfecta. Nō enim est in alio quopiam salus, Act. 4. & in hoc filio tibi complacet pater celestis.

Quum igitur & nos à Iesu Christo in baptismo purgati simus per ipsius sanguinē, sicque consecrati omnes in spirituales sacerdotes, offeramus ipsi etiam huiusmodi sacrificia Christo nostro, simulque grati pro accepta redemptione: ipsi tanquam dominatori obediamus, feruiamusque: ipsi tanquam angelo testamenti fidamus, amoreque adhæreamus: ac iuxta ipsius præscriptum & doctrinam, vitam nostram instituamus: sicque sacrificia nostra verē sicut Deo grata, consequemurque pro iis præmia & temporalia & aterna.

EPILOGVS.

1 Ecclesia hic colligit tam *Helie* spirituali quam *Messie* aduentum: quorum alter est saluator, alter testis, *Ioannes angelus*, *Christus Iesus dominator*, *angelus testamenti*, & dominus templi, contra *Iudeos* qui solum hominem expectant. Nemo enim hominum, ne ipse quidem *Salomon* poterat templum *Ierosolymitanum* vocare suum templum, sed hoc solius Dei erat, *Hiere. 7.* & *Isa. 44.* Unde futurus erat *Messias* verē Deus, non solum homo.

2 Malitia mundi & peruersitas, suapte culpa *Messiam* non recepit, quia ignem conflagatorium & herbam fullonariam mundo se exhibuit. Scabiosi enim lixinium auersantur. sic mundus in maligno positus, expurgatorium ignem cum & herbam fullonariam non expauescere non potest. Mundus enim non amat nisi commode scalpentem.

3 Officium *Messie* purgare iustificare peccatores immundos, atque eos filios *Leni* seu sacerdotes mysticos consecrare. *Isa. 1.* Excoquam ad purum scoriā tuā, & auferam omne stānum tuum, & restitui iudices tuos sicut fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut fuerunt antiquitus: post hac vocaberis ciuitas iusti, vrbs fidelū. Et officium mundatorum Christianorum, sacrificare redemptori sanctos & immaculatas hostias. Sanctus est: ideo sanctos vult suos esse ministros. Sanctificatio nostra, eius est voluntas. *1. Thes. 4.*

In illo temp. Postquam impleti sunt dies pur-
gationis Mariæ secundum legem Moysi, &c. Fi-
nis Evangelij, Et gloriam plebis tuæ Israel.

*Luc. 2.
Levit. 12.
Exod. 13.
Num. 8.*

POC Euangelium complectitur tria. Primò,
legem de purgatione. Sic enim scribitur Le-
uit. 12. Mulier si suscepto semine pepererit
masculum, immunda erit septem diebus: &
die octavo circumcidetur infantulus: ipsa verò triginta
tribus diebus manebit in sanguine purificationis suæ.
Omne sanctum non tanget, nec ingreditur in sanctua-
rium, donec impleantur dies purificationis suæ. Ad hæc
legem Maria non tenebatur: nam Christum concepit
de Spiritu sancto, peperit virgo, & permansit virgo.
Ad hæc nulla in conceptione & partu fuit inquinatio:
vnde & nulla indiguit purgatione, quemadmodum a-
liæ mulieres, quæ laxa virginitate ex virili semine con-
cipiunt foetum. Foetus nanque Mariæ cælestis, nec in-
grediens nec egrediens virginalis vteri claustra viola-
uit, sed consecrauit potius & consignauit, ne in poste-
rum etiam vel corpus illius veluti templum semel Deo
dicatum, vel animus Deo myrothecium sancti Spiri-
tus, vllis humanis inquinamentis pateret. Ipsa quippe
designata fuit per portam illam, de qua mentionem facit
Ezechiel. 34. cap. d. Porta hæc clausa erit, & non aperie-
tur, quoniam dominus Deus ingressus est per eam: erit
que clausa principi. Hac tamen obedientia & purga-
tione suam humilitatē & charitatem declarauit. Sequi-
tur aliarū scēminarum consuetudinem, ingreditur tem-
plum domini post statos purgationis dies, offert mu-
nera & sacrificia in lege Moysi præcepta. Quo exemplo
docet vt charitatis rationem habeamus, vt in gratiam
aliorum aliquid faciamus, etsi ex officio non debea-
mus: modò citra conscientiaē labem aut periculum fieri
possit: quemadmodum apostolus cum liber esset, om-
nium se seruum fecit, vt plures lucrificeret, &c. i. Co-
rinth. 9. & vt corruptæ mulierculæ non grauentur tem-
plo domini se præsentare, suasque proles Deo offerre.

*Lex purgan-
da mulieris.*

*Legi purga-
tionis mariæ
obnoxia non
erat.*

*Foetus ma-
riæ cælestis
nō violauit
eam, sed con-
secrauit &
consignauit.*

*Humilitas
& charitas
marie decla-
ratur in obe-
dientia pur-
gationis.*

Sic Anna filium suum Samuelem obtulit domino. 1. Reg. 1. Ad hoc maximè nos prouocant exempla Christi, ac virginis Mariæ. Nam Paulus ad Philippen. 2. ait: Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu. id est, (secundum Augustinum) sitis affecti vestris proximis eodem affectu, quo Christus fuit erga vos. Sicut Christus vos amauit, ita & amate proximis vestros. Et Maria ne scandalo esset, nè peccandi ansam vicinis præberet matronis, templum, quanuis non teneatur, accedit, offertque filium suum Deo Patri. Sic filius, Matth. 17. ne scandalizaret vestigal colligentes, didrachma soluit. Sic Paulus potius quam per escam scandalizaret fratrem, mauult non manducare carnes in æternum. 1. Corinth. 8.

Proximis oportet nos ita esse affectos, quædam modum Christi nobis.

2. Complectitur legem de oblatione primogenitorum in templo Dei. Sic enim scribitur Leuitici 12. Cum expleti fuerint dies purificationis suæ pro filio siue pro filia, deferet agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ, siue turturem pro peccato.

Quod si non inuenerit manus eius, nec poterit offerre agnum, sumet duos turtures, vel duos pullos columbarum, vnum in holocaustum, alterum pro peccato: orabitque pro ea sacerdos, & sic mundabitur. In hac lege duo sunt obseruanda: Alterum, pro qua re sit hostia offerenda: nempe, pro primogenito. sic enim scriptum est, Exod. 13. Omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum domino vocabitur. Alterum, qualis sit hostia offerenda: nempe, agnus, turtur, aut pullus columbæ: aut si hæc haberi non poterunt, duo turtures, aut duo pulli columbarum, Leuit. 12.

Hanc legem Deus Iudæis dedit ob tres causas. 1. Ut in memoria haberent quomodo Deus in eorum ex Aegypto migratione, omne masculinum percussisset inter homines & pecora. Exod. 13. Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vuluam in filiis Israël, tam de hominibus quam de iumentis. Mea enim sunt omnia, &c. Et in monte Sinai sic ait, Num. 8. Mea sunt omnia primogenita filiorum Israël, tam ex hominibus quam ex iumentis, &c. 2. Ut sacerdotes & Leuitæ victum inde haberent, qui alioqui nullam in terra

Lex redemptionis primogenitorum Iudæis ob tres causas data.

ita fuerant sortiti hereditatem, Num. 18. Item cap. 8. Vide ibi ad longum. 3 Vt nos admoneret de hostia veri primogeniti domini nostri Iesu Christi, qui est primogenitus inter omnes fratres, Rom. 8. quem sacrificia legis veteris figurabant. Vnde nec sine magno mysterio agnum typicum non obtulit, quum agnum ipsum exhiberet domino, qui tollit peccata mundi, Iohan. 1. Sed par turturum pro se offerri voluit, vt ostenderet quodd ex castissimo coniugio procreatus sit. Aut duos pullos columbarum, vt multiplicatio prolis huius signetur.

Quantum nunc attinet ad caeremonias illas veteris legis, hæc lex est abrogata. Hinc ait Paulus, Non estis sub lege, sed sub gratia. Lex fuit pædagogus ad Christum. Rom. 6. Gal. 3. Lex illa purificationis admonebat Iudæos ipsos esse conceptos in peccatis ac turpi concupiscentia. Psal. 56. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea.

Quantum verò nunc attinet ad iustificationem & obedientiam legis implendam, hæc lex non est abrogata, sed tenemur ipsam legem implere, vt quæ suos obseruatores magis ac magis iustificet. Lex illa quanuis non obliget propter authoritatem Moysi, tamen quia gloriæ Dei non aduersatur, est utilis & honesta. Non video cur & nunc inter Christianos non debeat obseruari. Philip. 4 Quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, &c. hæc cogitare.

Mysticè designatur fidelium gratissima Deo per has aues oblatio. Columba simplicitatem, turtur castitatem designat, quia & simplicitatis colūba, & castitatis amatrix est turtur. Vnde in laudibus Ecclesiæ loquitur dominus. Cantic. 1. Pulchræ sunt genæ tuæ vt turturis. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra: oculi tui columbarum. Genas quippe turturis habet, qui ab omni impudicitie peste castum se custodit & mundum. Oculos columbarum habet, qui nulli nocere desiderans, etiam inimicos simplici amore intuetur. Simplex ergo & pudica fidelium conuersatio, gratum est Deo sacrificium iustitiæ. Item vtræque avis gemitum pro cantu edit. Sic qui laborat in gemitu suo, qui lachrymis stratum suum per singulas noctes abluir, acceptis-

Christus verus primogenitus, verus agnus, & vera nouæ legis oblatio.

Lex purificationis quid admonebat.

Lex purificationis quamuis non obliget propter moysen, est tamen in noua lege utilis & honesta.

Mystica fidelium oblatio adhibetur.

simam prorsus Deo victimam mactat. Sacrificium Deo spiritus contribulatus, Psal. 50.

Simeonis
laus ex Euā-
gelio. 3. Euāgelium hoc complectitur Simeonis vitam, & canticum, cū ait: *Homo erat in Ierusalem, cui nomen Simeon.* Bonæ famæ boniq; nominis claritate notus & famosus in ciuitate sancta, religione & studio legis famosus, Act. 2. *Et homo iste iustus.* Nam veram iustitiā, quæ ex fide viuā in Christū paratur, habebat. 1. Iohan. 3. *Qui facit iustitiā, iustus est, eratque in religione Christi optimè institutus.*

Timor filii-
is. *Timoratus erat.* timore casto, sancto & filiali, sine quo iustitia difficilè custoditur, quia iustus quantò plus diligit Deum, tantò solertiùs offendere cauet. Nam vt scriptura docet, & prima rudimenta nostræ religionis catholicæ nobis tradunt, initium sapientiæ est timor domini, Ecclesiastici 1. Hic timor senem Simeonem timoratum fecerat & iustum, Prouerb. 15. Per timorem domini declinat omnis à malo. Et Ecclesiastæ 7. *Qui timet Deum, nihil negligit. Qui verò sine timore est, non poterit iustificari.*

Simeonis
charitas. *Erat expectans consolationem Israël.* Nec tantum bene ordinatus erat erga Deum, sed etiam ad proximū. Nam non suam tantum, sed populi expectabat consolationem, peccatorum remissionem, à diabolo & inferno redemptionem, & æternæ vitæ adoptionē. Senecta iam frigidus, sed spiritu seruēs: effæcto corpore, sed animo vegeto: ætate marcidus, sed vitæ innocentia iam floridus: nimium verè iustus, verèque pius ac religiosus, non vanaas exemplo Phariseorum gloriam ac questum ab hominibus, commodumque proprium, sed publicæ salutis audus, quem nulla voluptas in hac vita remorabatur, nisi vt videret oculis suis eum quem in hoc prophetarum oracula promiserant venturum, vt consolaretur Israëliticum populum. Isa. 40. Vera pietas ex fide, charitate, & timore constat.

Et spiritus sanctus erat in eo. Nam iustus esse quis non potest, quin spiritum sanctum in se habeat. fides enim, timor atque charitas ita animam impij emundant, vt peccata ac timorem seruilem foras expellant, ipsamque exornent. 1. Iohan. 4.

Docemur igitur eos tantum dignos esse diuina reue-

latione & spiritu sancto, qui iusti sunt ac timorati, ac charitate exornati. Isa. 66. Ad quem respiciat, &c. Sap. 1. In maleuola animam non introibit sapientia, &c. Iac. 4. Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.

Hic Simeon ingenti desiderio ardebat videndi Christum. Quotidie orabat dicens, Quando veniet? quando nascetur? quando videbo? O si viuam: o si non moriar antequam ipse veniat! Mitte domine quem missurus es, Exod. 4. Quia ergo spiritualem, non carnalem Iudaeorum consolationem votis omnibus expectabat & precabatur,

Responsum accepit à spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum domini. Hoc est, eum quem Deus viderat supra omnes mortales, ut æterno regno, nec unquam finiendo sacerdotio potiretur. Hinc docemur,

1. Quod Deus iustas & sanctas petitiones libenter exaudiat, quando ea quæ ab ipso petimus, ad gloriam Dei, proximique utilitatem dirigimus, Prouerb. 10. Desiderium suum iustus dabitur.

2. Docemur viros iustos ac timoratos qui in charitate sunt fundati, non tantum esse sollicitos de sua salute, verum etiam de salute aliorum. Ita Moyses orat pro populo, Exod. 32. Ita David, ita Paulus, ita hodiernus senex Simeon sollicitus erat pro salute totius populi Israëliti: ita & nos esse debemus.

Hic Simeon responso tam læto accepto à spiritu sancto, venit in eodem spiritu in templum. Quo docemur spiritum sanctum neminem dehortari à publicis & ecclesiasticis conuentibus, sed maximè delectari si quando filij Dei conuenientes in vnum sic solent vno ore glorificare Deum & patrem domini nostri Iesu Christi. In cuius rei signum, Apostolis, quibus erat cor vnum & anima vna in domino, apparuit & venit spiritus sanctus. Satanæ igitur inuentum est, quod Anabaptistæ publicos Ecclesiæ conuentus contemnentes, aut in siluas, aut in priuatas domos se recipiunt, sic declarantes opera sua indigna esse quæ proferantur in lucem, Iohan. 3.

Et cum inducerent puerum Iesum parentes eius ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: & ipse accepit eum in vlnas suas, & benedixit Deum. Sic solet fieri iis qui ductum spiritus sancti sequuntur. Neque enim potest mentiri qui

Spiritus s. reuelatione & inhabitatione qui digni sunt. Simeonis feruens desiderium & ratio.

Petitiones iustas & sanctas Deus libenter exaudiat.

Charitas non tantum de sua, sed et aliorum salute sollicita est.

Spiritus s. neminem dehortatur à publicis conuentibus ecclesiasticis, sed delectatur maximè. Satanæ inuentum est quod Ana-

baptistæ publicos Ecclesiæ conueniunt.

*Deus vult
inueniri ab
eis, qui ip-
sum ex ani-
mo querunt.*

*Gaudium Si-
meonis in-
effabile.*

dixit se inueniri ab illis qui ipsum ex animo querunt, Ierem. 29. Ingressus templum, plura accipit quam petere ausus fuit. petebat eum oculis cernere, & ecce prater omnem opinionem datur ut in vlnas recipiat & foueat. Non potuit maior gloria in hoc mundo Simeoni contingere, quam saluatorem non tantum videre, verum etiam gestare, contingere, amplecti, & osculari. Gestabat in manibus pretium mundi, redemptionem Israel. O quam felix & ineffabile gaudium, pium illud sensit pectusculum, quum puerum illum tot millibus annorum expectatum, tam libera licentia pro voluntatis beneplacito amplexatur, deosculatur! Verisimile est dixisse hoc Canticum 3. Inueni quem diligit anima mea: tenebo eum, nec dimittam. Quis enim ignem consumentem in sinu portet sine combustione? fonti se immergat sine madefactione? Nouit se contactu sancti sanctorum indignum, sed vicit amor vehemens rationem, & ad vnionem & amplexum impulit senem. Hinc erupit mox defectura vox in laudem Dei, veluti cygneam quandam cantionem promens. Nam suscepto Simeon Christo in vlnas cecinit, dicens:

Nunc dimittis seruum tuum domine secundum verbum tuum in pace: Quia viderunt oculi mei salutare tuum, Quod paraisti ante faciem omnium populorum: Lumen ad reuelationem gentium, &

*Simeonis ca-
ticum con-
tinet tria.*

*Qui bonorum
operum via-
ticum hic si-
bi compara-
uerunt li-
beret ex hoc
seculo profi-
ciscuntur.*

*Sancti pro
carcere hunc
mundum ha-
bent.*

1. Committit sese voluntati Dei, dicens, Nunc dimittis, &c. Quasi dicat, Nunc lubens moriar, nunc mihi mors desiderata atque expectata aderit: nunc quod diu optaui, adeptus sum. Idem dicebat David Psal. 4. In pace in idipsum dormiam & requiescam. Qui enim viaticum bonorum operum hic sibi comparauerunt, libenter ex hoc seculo proficiscuntur, scientes quod Beati mortui qui in domino moriuntur, Apoc. 14. & illud Sap. 4. Iustus si morte praecupatus fuerit, in refrigerio erit. Vnde & sancti pro carcere hunc mundum habent. Heu me, inquit David, quia incolatus meus prolongatus est. Et Apostolus Ro. 7. Infelix ego homo, quis me liberabit, &c. 2. Subdit rationem cur paratus sit mori. Quia, inquit, viderunt oculi mei salutare tuum. Hoc est, saluatorem mundi, qui satanam deuicit, mortem aboleuit, tartara con-

fregit, peccata tulit, & toti humano generi opem vitam-
que præstitit, de quo Isā. 52. Videbunt omnes fines terræ
salutare Dei nostri, vnde postmodum Luca 9. ait, Filius
hominis non venit animas perdere, sed servare.

3 Ostendit quis sit saluator ille. *Quem* tu Deus, inquit,
parasti ante faciem omnium populorum: *Lumen ad reuelationem*
gentium, & gloriam plebis tue Israël. In primo aduentu om-
nibus paratus est, vt credant, diligant & fiantur: & om-
nibus pateat accessus. Non est acceptio personarum a-
pud Deum, sed in omni gente qui timet Deum, & ope-
ratur iustitiam, acceptus est illi, Act. 10. Differenter ta-
men, Rom. 15. Dico Iesum Christum ministrum fuisse
circumcisionis propter veritatem dei, ad confirmandas
promissiones patrum: gentes autem super misericordia
honorare Deum, sicut scriptum est, &c.

Ex hoc vero lumine Christo instituit Catholica Ec-
clesia vt festo hoc Christiani omnes celebrantes proces-
sionem Mariæ, Ioseph, Christi, Simeonis, ferrent cereos
consecratos: quos aduersus magorum præstigias & ma-
chinationes diabolicas, plurimum experimur habere
virtutis.

EPILOGVS.

1 *Sistitur puer Iesus domino & deo Patri, vt doceat præsentare*
in lege gratiæ nos ipsos deo. Rom. 12. Obsecro vos fratres vt exhi-
beatis corpora vestra, &c.

2 *Exemplum Christiani hominis in Simeone, qui pius ac iustus,*
& in quo Spiritus sanctus erat.

3 *Cum pace recedit ex hoc mundo, qui intelligit quòd Deus erat*
in Christo mundum sibi reconcilians. 2. Cor. 5.

DE BAPTISMO CHRISTI

EVANGELIVM.

In illo tempore. Venit Iesus a Galilea in Ior- *Matth. 3.*
danem, &c. Finis Euangelij: Hic est filius meus *Marc. 1.*
dilectus, in quo mihi complacui. *Luc. 3.*
2. Pet. 1.

E baptismo Christi nobis tria veniunt ob-
seruanda.

1 Primò, circumstantiæ. 1 Quando Christus *Anno ata-*
sit baptizatus: nempe, tricesimo suæ ætatis *tis suæ trice-*
anno, decimoquinto anno Tyberij sub Pilato & He- *simo Chri-*

Christus sa-
lutare Dei.

Primus
Christi ad-
uentus om-
nibus placi-
dus & pa-
ratus, Iu-
daïs ex pro-
missione, gē-
tibus ex gra-
tia.

Originem
institutionis
luminariū
ex Christo
vero lumine
instituit Ec-
clesia.